

stets oprindelige Frembrerere senere ere optraadte under Sagens Behandling i det andet Thing, har gjort mig noget tvivlsom om, hvorvidt der virkelig nu er en saadan Trang til stede, som fortjener at kommes imøde. Jeg skal derfor slutte med at erklære, at en Lov som den, der her foreligger Forslag til, kan jeg paa ingen mulig Maade tilbyde at ville have mindste Medvirkning i at bringe frem, og jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt den Trang, som Lovudkastet, omændret i Retning af det, hvorpaa jeg i det andet Thing erklærede at ville gaae ind, skulde afhjælpe, virkelig er saa stor. Med disse Ytringer skal jeg ganske tillade mig at henstille til det høie Thing, hvorvidt det vil fremme Sagen.

Krog: I Anledning af den Ytring, som fremkom fra det 6te kjøbenhavnske Medlem (Bloug) om, at jeg meget fællagtigt skulde have antaget, at de Præster, der ville blive ansatte efter det foreliggende Lovforslag, vilde blive Embedsmænd, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg er temmelig overbevist om, at jeg ikke brugte det Ord: „Embedsmænd“ om dem, men at jeg kunde have brugt dette Navn, da de jo dog skulde ansættes som kirkelige Embedsmænd, idet et kirkeligt Embede vilde blive dem betroet i Righed med Folketjens Sognepræster. Jeg troer ikke, at vi kunne have os til et saa idealt Standpunkt i denne Verden, at vi skulde kunne sige, at det ikke vilde være upasfende, om den høieste Statsmagt, Kongen, stadsfæstede saadanne Præster efter Ministerens Indstilling, uden at vide, om de vilde blive ernærede paa en nogenlunde sømmelig, om end tarvelig Maade, og at det ikke vilde være urigtigt, om Nogen blev ordineret uden paa den Betingelse, at det skulde stee. En Huuscapellan eller en personel Capellan bliver ikke ansat, uden at Ministeriet først har godkjendt de Betingelser, hvorom han er bleven enig med vedkommende Sognepræst med Hensyn til sit Underhold. Jeg maa derfor fastholde det som en af de Mangler, som jeg iøvrigt uimodsagt har paavist i det foreliggende Lovforslag, at det ikke er gjort Vedkommende til en Pligt at forstaae deres Præster en vis eller en efter Omstændighederne som tilstrækkelig anseet Lønning. Forsaavidt

der er blevet talt om en Trang til en bedre Sjaelesorg, om en Trang til at slutte sig til andre Præster end dem, til hvem Vedkommende efter de naturlige Forhold og Landets gamle Inddeling ere henviste, saa vilde de Herrer behage at erindre, at der i det oprindelige Lovforslag var Tale om en Kreds, hvis Raders var 3 Mil, hvilket et æret Medlem har underrettet mig om omtrent vilde komme til at udgjøre et Omraade af 28 Kvadratmil. Derfor som man i saa store Kredse af Landet ikke kan finde sin religiøse Trang tilfredsstillet — vi maae huske, at Vedkommende fra Kredens Peripheri dog skulde reise til Centrum, til Midten af den, — ved at slutte sig til en af Folketjens Præster i dette saa store District, saa maa een af Delene være Tilfældet: enten maa Trangen være secterist eller ligge udenfor det Religiøses Gebeet og være politisk, eller ogsaa maa det staae saaledes til med Folketjens i Danmark, at det virkelig ikke er værd at gjøre Noget for at opretholde den.

Sonne: Det forekommer mig, at de fleste Talere, som have havt Ordet i denne Sag, fornemmelig have fæstet Blikket paa den Forandring, som Lovudkastet, saaledes som det foreligger, vil gjøre i de bestaaende Forhold. Man har i det Enkelte paavist Mislighederne ved de Menigheder, der ville blive dannede, og Mislighederne for de Præster, der ville blive bestillede, men der er Et, som synes mig fremfor noget Andet at burde træde frem for vor Tanke, naar vi skulle tage Beslutning om dette Lovforslag. Jeg betragter denne Sag fra en meget alvorlig Side; det forekommer mig, at den eneste og vigtigste Side, hvorfra vi kunne betragte den — idetmindste anseer jeg det for den vigtigste — er den: Hvorvidt kunne saadanne Foranstaltninger som den foreslaaede fremme Guds Rige? Naar jeg nu spørger saaledes og saa seer paa Lovforslaget for at faae Svar, saa er det min Overbevisning, at jeg maa svare: Ja, det vil det gjøre. Det vil foranledige endeel Bevægelse, det indrømmer jeg, men jeg veed ogsaa, at Bevægelse netop fremmer dette Rige, fremmer det religiøse Liv. Jeg har selv levet i en Kreds, hvor et saadant Liv er blevet frem-